

[Hagen Hagensen]

– at også kvinder og mænd i det konservative folkeparti ønsker sambeskatningen ophævet, og derfor går de ikke ind for det forslag, der ligger her. Jeg tror, det er ødelæggende for det videre arbejde med at få løst disse problemer, ikke mindst for ægtefolk, der virker i samme erhvervsvirksomhed. Jeg tror, det bliver vanskeliggjort fremfor at blive lettere, og navnlig vil det blive så meget vanskeligere for de enkelte skatteydere at gøre deres forhold op, at jeg finder, at det aldeles ikke burde blive til lov.

Ud fra det, jeg her har sagt, vil vi stemme således vedrørende de ændringsforslag, der er stillet: vi vil undlade at stemme for ændringsforslag nr. 1, som vi ikke finder klarer tingene godt nok. Vi vil stemme for ændringsforslag nr. 2 og nr. 5, om end med tøven, nr. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 og 14, det sidste også med lidt tøven, og for ændringsforslag nr. 15, mens vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 3, 4, 13 og 16.

Fogh Rasmussen (V):

Det forslag, vi her behandler, om ægtefællebeskatning, er ganske simpelt en narresut for danske kvinder. Det er ubegribeligt, at så mange kvinder, også her i folketinget, har kunnet falde for dette forslag. Sandheden om det er, at der ikke bliver tale om en reel skattemæssig ligestilling mellem kvinder og mænd. Der er kun tale om pyntefjer. Der er kun tale om en rent formel, juridisk, om man vil, ligestilling mellem kvinde og mand i skattemæssig henseende. Men økonomisk er der fortsat ikke tale om reel ligestilling.

Som reglerne er i dag, beskattes den gifte mand af hele sin og den med ham samlevende hustrus indkomst og formue, og det er selvfølgelig utilfredsstillende. Det mener venstre også. Vi er modstandere af, at kvinderne er reduceret til bipersoner på mandens selvangivelse. Men det problem løses jo ikke ved, at ministeren i samme punkt siger, at ægtefæller beskattes hver af deres indkomst og formue. Ligestilling opnås ikke, blot fordi man skriver, at ægtefæller beskattes hver af deres indkomst og formue. Sådan som forslaget er udformet, skal indkomst, formue, fradrag osv. fordeles mellem ægtefællerne efter ægteskabslovgivningens regler om, hvem der har rådighed over de forskellige formuegoder, og dér vil den praktiske virkelighed

komme til at tage sig helt, helt anderledes ud end den teori, som er indlagt i dette forslag.

Den praktiske virkelighed er, at i langt, langt de fleste tilfælde er det i dag sådan, at hvis vi f. eks. tager fast ejendom, et parcelhus el. lign., er det manden og manden alene, som har skøde på ejendommen. Og hvis man skal opnå den ligestilling, forslaget lægger op til, i praksis, så skal kvinden altså tage skøde på halvdelen af ejendommen. Teknisk skal det ske ved en gaveoverdragelse. Det sker ved en ægtepagt, som skal godkendes af statsamtet og derefter tinglyses. Hele det besværlige system skal man altså igennem, for at den teoretiske ligestilling også bliver en praktisk og reel ligestilling.

Og hvad opnår man så, hvis man gennemgår hele den proces? Ingenting, for økonomisk og beskatningsmæssigt er man stillet akkurat som før i langt de fleste tilfælde. Hvis man f. eks. efter gennemførelsen af denne besværlige proces har fået tillagt kvinden et rentefradrag og kalder det ligestilling, så skal værdien af det rentefradrag stadig væk beregnes hos manden. Jeg synes, det er at undervurdere kvinderne at tro, at de føler, at det er ligestilling, at man på papiret tillægger dem et rentefradrag, men bagefter reelt beregner værdien af det hos manden. Er det ligestilling? Det er i hvert fald ikke reel ligestilling. Som sagt kan man godt tale om en formel eller juridisk ligestilling, men der er ikke tale om økonomisk og reel ligestilling.

Hr. Karl Nielsen svingede sig højt op og talte om et epokegørende forslag. Hr. Karl Nielsen henviste til forskellige sagkyndige på området, som har udtalt sig til fordel for forslaget. Jeg vil da godt i denne forbindelse henvise til ægteskabsudvalget af 1969, som også har udtalt sig – jeg tror i øvrigt, at hr. Karl Nielsen henviste til udvalgets betænkning. Dette ægteskabsudvalg siger akkurat det samme, som jeg her har sagt, nemlig at udvalget må påpege, at den økonomiske sambeskatning – det er jo det, der her er tale om – ikke stemmer med ægteskabslovgivningens selvstændighedsprincip, og at det ved udformningen af skattereglerne bør indgå som et selvstændigt moment, at der ikke bør pålægges ægtepar større skattebyrder end ugifte samlevende.

Jeg er godt klar over, at nogle vil sige: ja men det har noget at gøre med, om man er gift eller ikke gift, det har ikke noget at gøre